

# GAZETA ZGIERSKA

## Prenumerata

Rocznie	marek 6000.—
Półrocznie	3000.—
Kwartalnie	1500.—
Miesięcznie	500.—

Zgierz,

dn. 28 lipca  
1923 roku.

## Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy  
za tekstem Mk. 1000.—

Wychodzi co dwa tygodnie.

## Wiadomości miejskie.

### Reorganizacja Państwowej Szkoły Kupieckiej.

Istniejąca w naszym mieście od r. 1919 Państwowa Szkoła Kupiecka ulegnie od nowego roku szkolnego przemianowaniu na Państwową Szkołę Handlową. Szkoły kupieckie, powołane do życia w r. 1918-1919, miały na celu przygotowanie kupców i pracowników sklepowych, jak wykazała jednak praktyka dotychczasowa, olbrzymia większość absolwentów pracuje nie w handlu, lecz w biurach fabrycznych, bankach i instytucjach państwowych i t. p. Dzieje to się dlatego, że nie mamy jeszcze należyte rozwiniętego handlu polskiego, a drobne sklepiki obsługiwane są przez właścicieli i ich rodziny, do większych zaś środowisk, jak Warszawa, Łódź, Poznań, trudno przenosić się młodzieży kupieckiej z prowincji, wobec utrudnionych warunków mieszkaniowych.

Chcąc przystosować program szkół do potrzeb życia, Ministerstwo W. R. i O. P. zorganizowało w r. ubiegłym i bieżącym zjazdy dyrektorów szkół kupieckich i handlowych w Łodzi, Poznaniu, Lwowie i Warszawie, na których, po licznych referatach i długiej dyskusji fachowców, często przy współpracy przedstawicieli sfer przemysłowo-handlowych, ustalono pogląd na organizację szkolnictwa handlowego.

Rezultatem prac wymienionych zjazdów jest nowy podział szkół handlowych, przyjęty przez Departament Szkolnictwa Zawodowego M. W. R. i O. P. mianowicie od nowego 1923/24 r. szkolnego będą istniały dwa typy szkół, mających na celu przygotowanie młodzieży do życia handlowego, „szkoły handlowe” o kursie trzyletnim, zamiast dotychczasowego dwuletniego, do których przyjmować się będzie kandydatów z ukończeniem 3-a klasami szkoły średniej lub 7-a oddziałami szkoły powszechnej, i „szkoły handlowe specjalne” z kursem dwuletnim, do których przyjmowani będą kandydaci z 6-io klasowym wykształceniem gimnazjalnym.

Nasza Państwowa Szkoła Kupiecka została przepracowana na Państwową Szkołę Handlową, która posiadać będzie 3 kursy, przyczem kurs wstępny został zniesiony.

Na kurs pierwszy przyjmowani będą kandydaci ze świadectwem z ukończeniem 7-iu oddziałów szkoły powszechnej lub 3 klas gimnazjum; takich kandydatów wpisuje kancelarja Szkoły w poczet uczniów kursu I bez egzaminu wstępnego.

Ponieważ oddział 7 szkoły powszechnej w Zgierzu jest nieliczny, dyrekcja szkoły czyni starania, aby w r. b. wyjątkowo można było przyjmować na kurs I kandydatów z ukończeniem 6-a oddziałami lub 2-a klasami gimnazjum, po złożeniu egzaminu wstępnego z języka polskiego i arytmetyki.

W związku z przekształceniem Szkoły Kupieckiej na handlową zostaje rozszerzony program nauk handlowych z dodaniem stenografii i pisania na maszynie, jak również wprowadzona jest obowiązkowa nauka języków obcych.

Zreformowana szkoła będzie miała za zadanie przygotować z jednej strony pracowników dla handlu detalicznego i hurtowego, z drugiej — pracowników dla biur fabrycznych, banków i wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw handlowo-przemysłowych.

Mamy nadzieję, iż, jak dotychczasowi nasi absolwenci, w

liczbie 77, pracują z pożytkiem w najróżnorodniejszych biurach fabrycznych, bankach, agenturach i interesach handlowych, również i przyszłe zastępcy absolwentów, mając głębsze przygotowanie, wywiążą się należycie ze swego zadania. J. St. CEZAK.

**W sprawie gospodarki cukrem.** Celem należytego poinformowania władz administracyjnych o stanie gospodarki cukrem w Państwie, w chwili obecnej oraz celem przeciwdziałania fałszywym i często tendencyjnie wśród ludności szerzonym informacjom Min. Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 21 kwietnia r.b. wyjaśnia, co następuje:

W marcu roku bieżącego Nadzwyczajny Komisarz Zwalczenia drożyny, przy współdziałaniu Ministerstwa Skarbu doprowadził do porozumienia pomiędzy trzema dzielnicowymi związkami przemysłu cukrowniczego, a przedstawicielami ogólnokrajowych związków spółdzielni spożywczych oraz Towarzystwa Aproprowiacji Miast. Na zasadzie zawartego wówczas układu, związki przemysłu cukrowniczego zobowiązały się część produkcji, w ilości nie więcej 5000 ton miesięcznie (w marcu 3500 ton) sprzedawać bezpośrednio związkom spółdzielni spożywczych i Towarzystwu Aproprowiacji Miast z przeznaczeniem dla większych ośrodków miejskich, udzielając tym instytucjom kredytu: 14-dniowego, odnośnie 50% ceny i 25, względnie 21-dniowego co do pozostałych 50%.

W myśl porozumienia z Rządem i stosownie do posiadanych zapasów cukru w kraju, na rynek wewnętrzny, począwszy od dnia 1 kwietnia r.b. cukrownie będą wypuszczały po 10,000 ton cukru miesięcznie, z tej ilości w myśl uchwały konferencji z dnia 4 kwietnia 1923 r. na miesiąc kwiecień przeznaczano dla związków spółdzielni spożywczych i Towarzystwa Aproprowiacji około 3500 ton według planu podziału, ustalonego przez nadzwyczajnego Komisarza Zwalczenia Drożyny. W ten sposób 2—3 ogólnej ilości cukru przeznaczonego do wypuszczenia na rynek wewnętrzny w kwietniu pozostaje nadal w wolnym handlu. Wszelkie pogłoski o tem, że Rząd zasekwestrował całkowitą produkcję cukru są niesłuszne i producenci nie mogą tłumaczyć w ten sposób odmowy sprzedaży cukru.

Akcja Nadzwyczajnego Komisarza Zwalczenia Drożyny ma na celu:

1) zbliżenie konsumentów do źródeł produkcji przez usunięcie niepotrzebnego pośrednictwa i zabezpieczenia przynajmniej minimalnych ilości cukru konsumentom, zwłaszcza miejskim, na możliwie dogodnych warunkach;

2) zapobieżenie znikaniu cukru z rynku przed zwykłą ceną.

Przedstawiciele konsumentów i producentów stwierdzili, że akcja w miesiącu r.b. została w całości przeprowadzona i całkowicie odpowiedziała pokładanym nadziejom.

Ponieważ wyżej omawiana akcja opierać się może jedynie na organizacjach miejskich i centralny ogólnokrajowych, lub dzielnicowych związków spółdzielczych, przeto rozmiary zaopatrzenia poszczególnych Województw w cukier z ilości dysponowanych przy współdziałaniu Nadzwyczajnego Komisarza Zwalczenia Drożyny, zależne są od stanu organizacji aproprowiacyjnych Komun i Spółdzielni.

**Wybory uzupełniające do Rady Miejskiej m. Zgierza.** W celu poinformowania ogółu mieszkańców miasta o wyniku wyborów uzupełniających do Rady Miejskiej, dokonanych w dniu

8. VII. r. b., podaje się poniżej odpis protokołu posiedzenia Głównego Komitetu Wyborczego, odbytego w dn. 9 lipca r. b.

#### Protokół czynności

Głównego Komitetu Wyborczego uzupełniających wyborów do Rady Miejskiej w Zgierzu.

Komitet Wyborczy składał się z następujących osób:

Przewodniczący: Lucjan Januszewski, sędzia pokoju w Zgierzu.

Członkowie Komitetu: Stefan Pogorzelski, dyrektor Gimnazjum Państwowego, zastępca przewodniczącego, Adolf Wajgelt, nauczyciel Gimnazjum Państwowego w Zgierzu, Jan Margoński, dyrektor Zgierskiej Manufaktury Bawełnianej, zamieszkały w Zgierzu, Stanisław Łodwig, właściciel nieruchomości, zamieszkały w Zgierzu.

Komitet zebrał się na pierwsze posiedzenie dnia 7 czerwca r. b. Ogółem Komitet odbył posiedzeń sześć.

Komitet rozpatrzył: podział m. Zgierza na dziewięć obwodów wyborczych, wyznaczenie dnia głosowania na dzień 8 lipca r. b., zamianowanie członków Miejskowych Komitetów Wyborczych, ułożenie kalendarza wyborczego: na wyłożenie list wyborczych, termin zgłaszania list kandydatów na uzupełniających członków Rady Miejskiej w liczbie siedmiu, zwolnienie dwóch członków Miejskowych Komitetów Wyborczych i wyznaczenie na ich miejsce innych członków, zatwierdzenie zgłoszonych list kandydatów na siedmiu Radnych miasta, których zgłoszone cztery, a mianowicie:

№ I od Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej, № II od Polskiej Partii Socjalistycznej, № III od Narodowo-Robotniczego Komitetu Wyborczego, № IV od Żydowskiego Komitetu Wyborczego.

Listy powyższe uznano przez Komitet za ważne. Posiedzenie celem ustalenia wyniku wyborów odbyło się dnia 9 lipca r. b. Po sprawdzeniu przez Główny Komitet Wyborczy protokołów z przebiegu głosowania, odbytego dnia 8 lipca r. b. w dziewięciu obwodach Miejskowych Komitetów Wyborczych, z kartkami do głosowania, listami wyborców i wnioskami Miejskowych Komitetów Wyborczych, okazało się że wyniki wyborów są następujące:

№ obwod.	Uprawn. do głosowania było	Głosowało	Unieważn. głos.	Głosy			
				na listę № I	na listę № II	na listę № III	na listę № IV
I	932	333	—	82	51	53	147
II	1008	377	7	148	83	53	86
III	1009	347	5	98	101	89	54
IV	946	450	1	159	63	111	116
V	929	485	2	217	90	145	31
VI	1055	577	2	244	81	229	21
VII	1061	484	4	209	61	68	142
VIII	1078	618	1	146	296	175	142
IX	1009	498	3	179	163	153	142
	9027	4169	25	1482	989	1076	597

#### A. DZIÓBKIEWICZ.

### Zgierska Miejska Szkoła Doksztatująca dla młodzieży pracującej w przemyśle i handlu.

Sprawozdanie za rok 1922/23.

(Dokończenie).

Lekcje w klasach: wstępnej „a” i „b”, obu pierwszych i drugich odbywały się według następującego planu:

Dni tygod.	Klasa wstępna		Klasa pierwsza		Klasa druga	
	Oddział a	Oddział b	Odd. rzemieślniczy	Oddz. handlowy	Odd. rzemieślniczy	Oddz. handlowy
poniedział.	język polski	język polski	nauka o Pols. wspótcz. wraz z geogr. gosp. P.	arytmetyka	fizyka i chemja	język polski
	krajoznawstwo arytmetyka	arytmetyka krajoznawstwo	język polski arytm. (geom.)	nauka o Pols. wsp., buchalterja towaroznawstwo	kreślenie -zawod.	arytm. handlowa towaroznawstwo język polski
środa	język polski arytmetyka krajoznawstwo arytmetyka	język polski krajoznawstwo arytmetyka	rysunki ręczne arytm. (geom.) język polski kreślenie wstępne	towaroznawstwo język polski kaligrafja nauka o Pols. wsp.	język polski fizyka i chemja buchalterja język polski	buchalterja fizyka towaroznawstwo korespod. hand.
	język polski arytmetyka religja język polski	język polski religja arytmetyka język polski	nauka o Pols. wsp. arytmetyka (geom.) rysunki odręczne kreślenie wstępne	język polski nauka o Pols. wsp. arytmetyka buchalterja	buchalterja szkicow. modeli technologia zawod.	arytmetyka handl. buchalterja nauka o Pols. wsp.

Zasadniczych zmian w planie lekcji w ciągu roku nie było. Pewne przesunięcia zaszły przy końcu zimowego półroczia. Niezależnie od tego odbijały się na toku nauki zmiany w persone-

Unieważnienia głosów w liczbie 25, w poszczególnych obwodach przez Miejskowe Komitety Wyborcze dokonano zgodnie z art. 40 Reg. Wyb.

Po obliczeniu głosów, oddanych na poszczególne listy kandydatów na Radnych, przystąpiono do rozdzielenia uzupełniających siedmiu mandatów radzieckich między poszczególne listy, zgodnie z art. 44 Reg. Wyborczego. Głosy oddane na poszczególne listy kandydatów na Radnych zostały podzielone przez  $7 \times 1$ , wyniki są następujące: lista № I otrzymuje dwa (2) mandaty, lista № II jeden (1) mandat, lista № III dwa (2) mandaty i lista № IV jeden (1) mandat — ogółem sześć mandatów Siódmy mandat przyznany liście kandydatów № II, która otrzymała największy iloraz  $494\frac{1}{2}$  gt., gdyż lista № I otrzymała 494 głosy.

Na podstawie powyższych obliczeń Główny Komitet Wyborczy, zgodnie z art. 46 Reg. Wyb., uznał za wybranych Radnych na uzupełniających Radę Miejską w Zgierzu następujących kandydatów:

z listy № I — Leopolda Wilkowskiego i Stanisława Łodwiga, z listy № II — Adama Bińkowskiego i Michała Stasińskiego, z listy № III — Feliksa Olczaka i Antoniego Dziubkiewicza i z listy № IV — Menasze Kona.

Na zastępców radnych miejskich, zgodnie z art. 47 Regul. Wyb. wchodzi: z listy № I — Feliks Jakubowski, z listy № II — Stanisław Kulesza i z listy № III — Andrzej Zieliński.

Protokół spisano dnia 9 lipca 1923 r.

Przewodniczący Głównego Kom. Wyborczego:

Sędzia pokoju (—) L. JANUSZEWSKI.

Członkowie: (—) STEFAN POGORZELSKI, (—) A. WAJGELT,

(—) St. ŁODWIG, (—) Jan MARGOŃSKI.

Werbunek do policji na granicę wschodnią. W związku z wykonaniem uchwały Rady Ministrów z dnia 24. V. r. b. w przedmiocie likwidacji z dn. 1. VII. r. b. baonów celnych i objęcia służby granicznej przez policję państwową. Komenda Główna Policji Państwowej zarządziła werbunek ochotników do służby policyjnej na granicy wschodniej. Liczba niższych funkcjonariuszy do służby tej potrzebnych wynosi około 12000 ludzi. Wezwania werbunkowe, ogłoszone przez Komendy Okręgowe nie dają dotychczas rezultatów, któreby zaspakajały potrzebę.

Podając powyższe do wiadomości mieszkańców miasta, nadmieniam się iż odnośnie zgłoszenia przyjmuje, tudzież udziela informacji Komisarjat Policji Państwowej w Zgierzu.

Listy lokatorów. Urząd Skarbowy na pow. Łódzki rozsyła w ostatnich dniach liczne zawiadomienia o nałożeniu grzywny za niezłożenie list lokatorów. W celu uniknięcia nałożenia powrotnych grzywien, wysokość których będzie bardzo znaczną, przypomina się o obowiązku jaknajszybszego złożenia omawianych list w Urzędzie Skarbowym na p. Łódzki (Łódź, ul. Skwerowa № 1).

lu nauczycielskim i — niestety, bardzo często zachodząca — konieczność zastępowania nieobecnych nauczycieli. Te dwie fatalne dla normalnego biegu nauki plagi w szczeg. odczuła w ro-



ku bieżącym klasa trzecia. Wogóle dla tej klasy było skonstruowanie celowego planu lekcji bardzo trudne. Zbyt nieliczną była, aby można ją było podzielić, na wzór klas pierwszej i drugiej, na oddział rzemieślniczy i handlowy. Zresztą typ handlowy miał olbrzymią przewagę. Niemniej było w klasie kilku rzemieślników, którym przedmioty handlowe, zakrojone na szerszą skalę, sprawiały ogromne trudności. Musiało się więc lawirować z wynikiem zresztą bardzo problematycznym. Ponadto na stanowisku nauczyciela przedmiotów handlowych zaszczyt w ciągu roku aż trzy zmiany. Ostateczny wynik był taki, że w drugim półroczu nauka tych przedmiotów odbywała się bardzo nieregularnie, a w ostatnich mniej więcej 2 miesiącach nie wykładano ich wcale. Musiano też dla braku odpowiednich sił zrezygnować z nauki obywatelskiej i higieny. Sytuacja była czasami tak trudna, że myślano o zlikwidowaniu całkowitem klasy III.

„Idealny” plan lekcyj przedstawiał się dla klasy trzeciej następująco:

Buchalterja (2 godziny tygodniowo), arytmetyka handlowa (1 godzina tygodniowo), korespondencja handlowa (1 godzina tygodniowo), nauka obywatelska (1 godzina tygodniowo), rysunki zawodowe (2 godziny tygodniowo), higiena zawodowa (1 godzina tygodniowo), technologia i pokrewne przedmioty (3 godziny tygodniowo), język polski (3 godziny tygodniowo).

Klasy wstępne c, d, e, f, pobierały naukę według programu szkół powszechnych. Naturalnie, nie rozwijano tego programu w całej rozciągłości, a ograniczono się do dopełnienia tych wiadomości, które dopełnić należało, czy to ze względu na zaniechanie się w nich pewnej grupy uczniów, czy to ze względu na plan wyższych (raczej właściwych) klas Szkoły Doksztalczącej.

W tych klasach wstępnych, wszystkich bez wyjątku, uczono j. polskiego, rachunków i religii. Poza tem wst. „f” miała pogadanki z historji i kaligrafje, wst. „c” kaligrafje, wst. „d” geografje — krótko mówiąc, plan nauki dostosowano do potrzeb uczniów danego oddziału.

Skład personelu nauczycielskiego M. Szkoły Doksztalczącej był następujący:

1. Dzióbkiewicz Antoni, nauczyciel gimn., kierownik szkoły. 2. Miazek Józef, kierownik szkoły powszechnej № 4., wykładał: krajoznawstwo i naukę o Polsce wsp., pełnił nadto funkcję zastępcy kierownika Sz. D. 3. Burdziński Zygmunt, naucz. semin. państw. udzielał rysunków odręcznych, zawodowych i kaligrafji. 4. Jagodziński Stefan, urzędnik Magistratu, wykładał buchalterje i naukę o handlu. 5. Jeziński Wacław, kierownik szkoły powsz., wykładał j. polski i arytmetykę. 6. Kliszko Andrzej, emeryt. naucz. szk. powsz. wykładał j. polski, arytmetykę, udzielał kaligrafji. 7. Kniazykowski Eugeniusz, inżynier chemik, wykładał fizykę, chemję, towaroznawstwo i technologję zawodową. 8. Pędzimaż Roman, abiturjent szk. średn. wykładał j. polski, rachunki, historję, udzielał kaligrafji. 9. Różalski Józef, emerytan. naucz. szk. powsz., wykładał j. polski, arytmetykę i geografję. 10. Sawicki Marjan, nauczyciel szk. powsz., wykładał j. polski wraz z literaturą. 11. Wachnik Bronisław, nauczyciel szk. pow. wykładał język polski i arytmet. 12. Wacławski Wiktor, naucz. szk. powsz., wykładał arytmet. wraz z geometriją. 13. Ks. Wierzbicki Władysław, prefekt w gimn. państw. wykładał j. polski, arytmet. i religie.

Uposażenie szkoły pod względem pomocy nankowych było bardzo ubogie. Po M. Szkolnej odziedziczono 4 tablice poglądowe do nauki geogr. gospodarczej Polski i 3 podręczniki. W roku szkolnym 1922/23 zakupiono około 10 podręczników pomocniczych dla nauczycieli, lineat i cyrkiel do tablicy i najniezbędniejsze przybory do nauki chemji (zresztą przeważnie tylko epruwetki, rurki i t. p.) Wielką ulgą dla szkoły było to, że mogła korzystać przy nauce krajoznawstwa i pokrewnych przedmiotów z map będących własnością Szkoły powsz. № 4. Możliwość utrzymania nauki fizyki, chemji i pokrewnych przedmiotów na odpowiednim poziomie zawdzięcza M. Szkoła Doksztalcząca korzystania (w wyznaczonych godzinach) z gabinetu fizycznego i chemicznego Gimnazjum Państwowego, za co Kierownictwo Szkoły składa tą drogą Dyrekcji Gimnazjum i Zawodowcy gabinetu serdeczne podziękowanie.

Nauka w M. Szk. D. odbywała się wyłącznie w godzinach wieczornych. Było to złem, ale złem koniecznym. Gorszym daleko był fakt, że lekcje te odbywały się w budynku innej szkoły. Już samo ulokowanie „kątem” było dla Szkoły Doksztalczącej rzeczą bardzo niewygodną. Ale lekcje wieczorne były 3-cim z rzędu „kompetem” w tej szkole, więc odbywały się w możliwie najgorszych warunkach higienicznych. Szczególnie dotkliwym był brak sali rekreacyjnej, pociągający za sobą niemożliwość dokładnego wietrzenia klas w czasie przerw i nie-

zmiernie utrudnienie w kontrolowaniu uczniów w czasie tychże.

Koszta utrzymania Szkoły Doksztalczącej ponosiło w roku szkolnym 1922/23 w całości miasto.

Pojedyńcze pozycje są wyszczeg. w budżecie miejskim. Nauczycieli, jak i kierownika szkoły angażowano na przeciąg roku szkolnego, pobierali oni wynagrodzenie za faktycznie odbyte godziny w wysokości określonej każdorazowo przez Magistrat. Administracyjnie była M. Szkoła Doksztalcząca w kontakcie z Wydziałem Szkolnym Magistratu. Prawnie podlegała Komisji dla Doksztalcania Zawodowego przy M. M. Z. i M. W. R. i O. P., (Sekcja Szkół Zawodowych).

Rok szkolny 1922/23 był z konieczności okresem przejściowym, okresem prób. Zebrane w tym okresie doświadczenia stwierdzają trzy smutne fakty: społeczeństwo szkołą się nie interesowało, czynniki najbardziej zainteresowane, t. j. wielki i drobny przemysł nie miał dla niej najmniejszego zrozumienia, a znaczny odsetek młodzieży szkołę traktował jak karę za grzechy.

Na to, aby w przyszłym roku szkolnym Szkoła nie tylko wegetowała, ale naprawdę żyła, rozwijała się i spełniała swe postannictwo, aby prawo o powszechnem doksztalcaniu młodzieży od 14 — 18 lat nie pozostało martwą literą, która istnieje poto, aby ją obejść lub wprost natrząsać się z niej, koniecznem jest przeprowadzenie pewnych postulatów. Oto najważniejsze z nich:

1) Spopularyzowanie na początku przyszłego roku szkolnego idei doksztalcania zawodowego. Osiągnąć się to da bądź drogą odczytów i zebrani informacyjnych (tak dla samej młodzieży, jak — przede wszystkim — dla rodziców i pracodawców), bądź drogą publikacji (broszurek, etc.)

2) Sporządzenie urzędowego spisu zamieszkałej w naszym mieście młodzieży w wieku od 14 — 18 lat, t. j. podlegającej przymusowemu doksztalcaniu.

3) Pomieszczenie Szkoły Doksztalczącej we własnym gmachu, odpowiadającym prymitywnym bodaj wymogom higienicznym, a położonym przy uczęszczanej i dobrze wieczorami oświetlonej ulicy.

4) Nauka w jednych i tych samych klasach powinna odbywać się na 2 zmiany: przedpołudniem i wieczorem, tak, aby umożliwić korzystanie z niej tym, którzy na zmianę pracują we fabrykach.

5) Kierownik powinien być stały, t. j. poświęcać się specjalnie tylko Szkole Doksztalczącej. Tak samo personel nauczycielski, a gdyby to było niemożliwe, przynajmniej znaczna jego część.

6) Przymus szkolny musi się egzekwować w całej rozciągłości i bezwzględnie. Na nieuczęszczających, opuszczających lekcje bez dostatecznie ważnych powodów, uciekających z godzin wykładawczych lub opóźniających się, nakładać grzywny pieniężne w takiej wysokości, aby one były naprawdę dolegliwością.

Grzywny podwyższać nie tylko z racji możliwego spadku środka płatniczego, ale przy ich wymiarze brać pod uwagę należy liczbę i częstotść wykroczeń. Jeśli uczeń zaniedbuje się z wiedzą i z winy rodziców, grzywna powinna być znacznie wyższą. Bardzo znaczną grzywną obłożyć należy tych pracodawców, którzy w jakibądź sposób utrudniają zajęte u siebie młodzieży uczęszczanie do szkoły.

Kary pieniężne ściągac należy szybko i z całą bezwzględnością.

Ponieważ kierownictwo Szkoły niema prawie żadnej egzekutywy wobec nieodpowiednio w szkole zachowujących się, lub z własnej winy nie robiących odpowiednich postępów, należy takich karać również grzywnami.

7) Należy zaprowadzić dla uczniów M. Szkoły Doksztalczącej książeczki kontroli obecności z uwagami o zachowaniu się i postępach uczniów. Rodzice i pracodawcy muszą co tygodnia stwierdzić podpisem (wzgl. także i pieczęcią firmy), że książeczkę kontrolną przeglądają.

8) Dążyć do zwinięcia oddziałów handlowych. Klasy dzielić na równoległe oddziały według zatrudnienia fachowego uczniów. W razie niemożliwości tworzenia całych oddziałów, formować nawet z różnych klas komplety dla specjalnych technicznych wykładów teoretycznych, czy praktycznych ćwiczeń.

9) Dążyć do stworzenia własnych dobrze zaopatrzonych pracowni (fizycznej i chemicznej — przede wszystkim), jak i warsztatów, kierownictwo powierzyć specjalnie zaangażowanym siłom fachowym i instruktorom.

10) Stworzyć bibliotekę fachową dla uczniów.

11) Stworzyć zbiory okazów do nauki towaroznawstwa i technologii zawodowej, zbiór modeli do nauki rysunków odrę-

cznych i zawodowych.

12) Ponieważ wpływ samej Szkoły nie może wystarczyć, starać się o podniesienie etycznego i kulturalnego poziomu uczęszczającej do M. Sz. D. młodzieży w ich życiu pozaszkolnym, które to staranie powierzyćby należało bądź jednej z istniejących już instytucji o pokrewnych zadaniach, bądź — w razie potrzeby — stworzyć nową.

13) Szkoła musi za wszelką cenę nawiązać ścisły kontakt z rodzicami i pracodawcami uczniów, gdyż tą drogą może znacznie ułatwić sobie zadanie.

14) Dążyć do podniesienia Szkoły Doksztalającej do poziomu szkoły średniej.

Osiągnąć to da się w pełni dopiero w przyszłości, kiedy szkoły powszechne będą dostarczać znacznej ilości młodzieży z ukończonymi 7-miu oddziałami. Równocześnie musi i personel nauczycielski składać się z odpowiednio wykwalifikowanych sił.

## Ogłoszenia urzędowe.

### Obwieszczenie

(Dokończenie.)

3. uszkodzenia kościoła, domu modlitwy, pomieszczenia instytucji rządowej lub społecznej, biblioteki publicznej, muzeum albo innego rządowego lub społecznego zbioru przedmiotów nauki lub sztuki zamieszkanych budynku, statku, pomieszczenia lub miejsca o których wiedział, że w nich jest człowiek i życiu jego grozi niebezpieczeństwo (art. 564 K. K.).

**CIEŻKIEM WIĘZIENIEM BEZTERMINOWEM LUB TERMINOWEM NA CZAS NIE KRÓTSZY OD LAT 8 KARANY BĘDZIE:** kto czyni przygotowania lub bierze udział w bandzie utworzonej w celu rozboju (art. 279 cz. I. ust. 3 K. K.)

Ponadto na obszarze województw: Nowogródzkiego, Poleckiego, Wołyńskiego oraz na obszarze powiatów: augustowskiego, bielskiego, grodzieńskiego, sejneńskiego, sokólskiego, suwalskiego, wołkowyskiego, wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, bractawskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego.

### ŚMIERCIA KARANY BĘDZIE:

kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu komunikacji kolejowej, uszkodzenia toru lub taboru drogi żelaznej, lub znaku ostrzegawczego umieszczonego dla ochrony komunikacji kolejowej, jeżeli na skutek uszkodzenia nastąpiło rozbicie pociągu, lub uszkodzenia takowego dokonano w celu spowodowania rozbicia pociągu (art. 558 cz. 2 i 3 K. K.)

**CIEŻKIEM WIĘZIENIEM BEZTERMINOWEM LUB TERMINOWEM NA CZAS NIE KRÓTSZY OD LAT 8 KARANY BĘDZIE:**

a) kto uszkodzi telegraf lub telefon, przeznaczony do użytku publicznego lub rządowego o ile skutkiem uszkodzenia było przerwanie ich działania lub jeżeli uszkodzenia dokonano w celu zatrzymania przesłania zawiadomienia rządowego (art. 556 K. K.);

b) kto uszkodzi most, przeznaczony do użytku publicznego tak że uszkodzenie to spowodowało przerwanie komunikacji lub niebezpieczeństwo dla życia ludzkiego (art. 557 K. K.);

c) kto dopuści się zagrażającego bezpieczeństwu ruchu kolejowego uszkodzenia toru lub taboru, drogi żelaznej lub znaku ostrzegawczego ustanowionego dla ochrony komunikacji kolejowej, jeżeli nie działano w celu rozbicia pociągu ani też rozbicie takie nie nastąpiło (art. 559 cz. I. K. K.).

Od wyroków sądów doraźnych niema apelacji ani kasacji. Wyrok śmierci wykonany będzie przez rozstrzelanie w ciągu 24-ch godzin po ogłoszeniu wyroku.

Przestrzegam wszystkich przed popełnieniem powyższych przestępstw pod groźbą stawienia winnych przed sąd doraźny.

Minister Spraw Wewnętrznych (—) **Kiernik.**

# „JUTRZENKA“ Łęczycka 5.

**Materiały piśmienne** wszelkiego rodzaju, papier listowy, kancelaryjny i pakowy.

**Mydło do prania** najlepszego gatunku po cenach konkurenc.; wielki wybór **mydeł toaletowych** Stępniewicza, Pulsa, Florida, oryginalne **mydła francuskie Sellé Frères.**

**Perfumy** od najtańszych do nadszłych, we flakonach zwykłych i ozdobnych, perfumy różnych zapachów **na wagę** po cenach przystępnych; fabrykaty Stępniewicza, Zaka, Pulsa, Lakomy, **francuskie Sellé Frères.**

**Wody kolońskie** w butelkach i na wagę, 80%, 60%, 40%, woda **iodowa**, chłodząca do mydła, głowy; środki do pielęgnowania **włosów**, shampoony, wody chinowe, wody Rummy, brillatyny i t. d. środki od łupieżu i **powstrzymujące wypadanie włosów.**

**Eliksiry, pasty i proszki** do pielęgnowania jamy **ustnej**, wyroby krajowe i zagraniczne.

**Pasty i kremy do twarzy**, pudry krajowe i zagraniczne.

**Skóra podeszwiana** garbarni B-ci Pfeiffer, połówki, tafelki, przykrojone podeszwy i zelówki; **ćwieki**, obcasy gumowe i t. p.

**Wyroby cukrowe** landrynki, karmelki, **czekolada**, bonbonierki Wedel, Machlejd, Gopłana, B-cia Itowieccy, czekolada gdańska, ceny konkurencyjne.

**Herbata chińska** w torebkach, **herbata złota i srebrna** w paczkach 200, 100, 50 gr. najprzedniejszego gatunku; **kakao holenderskie na wagę.**

Najlepsza pasta do obuwia Ma—Es—Es. : : : : Dla sklepów i odprzedawców ceny hurtowe.

„JUTRZENKA“ Łęczycka 5.

## Zakład Dentystyczny

lekarza—dentystyczny **A. M. Ernsta**  
został otwarty z dniem 17-go lipca b. r. w Zgierzu ul. Piłsudskiego 1. 47. Godziny przyjęć od 10-ej — 1-ej i 3-ej — 6-ej prócz niedziel i świąt.

Krawiec męski przyjmuje obśtalunki w Zgierzu ulica B. Joselewicza № 26 Józef Górnicki po tanich cenach.